

Bilag 14.

FORENEDE DANSKE MOTOREJERE
KONGELIG DANSK AUTOMOBILKLUB

Fællesudvalget.

Den 15. december 1970.

Vedrørende skattemæssig behandling af kørselsgodtgørelse og erhvervsmæssige kørselsudgifter under kildeskatteordningen.

Under henvisning til den af udvalget den 11. december 1970 afgivne betænkning over forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og til det af finansministeren under udvalgsarbejdet fremsatte forslag til ændring af lovens § 24, stk. 1, nr. 2, tillader fællesudvalget sig at anføre følgende:

Fællesudvalget har ved tidligere henvendelser til finansministeren henstillet, at fradrag for refunderede befordringsudgifter, der opgives som indtægt, kan foretages ved siden af det faste lønmodtagerfradrag,

at der ved arbejdsgiverens godtgørelse af omkostninger til erhvervsmæssig personkørsel ikke indeholdes kildeskat, og at de særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, som afholdes af invaliderede eller kronisk syge, for at opretholde indtægtserhvervelsen tillades fradraget ved siden af det faste lønmodtagerfradrag.

Ved henvendelse til skattedepartementet har fællesudvalget fået det indtryk, at det nu af finansministeren forelagte forslag tager sigte på tilfælde, hvor den af en arbejdsgiver ydede kørselsgodtgørelse beregnes efter sådanne kilometertakster, at udgiften til benyttelse af egen bil uden dokumentation anses for at svare til den modtagne kørselsgodtgørelse.

Hvorvidt også de tilfælde, hvor godtgørelsen sker i form af et fast, periodisk udbetalt, beløb er omfattet af tilsvarende regler, afhænger efter skattedepartementets opfattelse af en nærmere fortolkning af reglen.

Efter fællesudvalgets opfattelse vil det være uheldigt at forskelsbehandle de to former for kørselsgodtgørelser, der begge er udbredte, og den fornødne baggrund for en sådan forskelsbehandling ses ikke at være tilstede, når henses til de dokumentationskrav, der stilles for, at et kørselsregnskab kan kræves lagt til grund ved den endelige skatteansættelse. Der synes derfor ikke at bestå noget behov for at tvinge parterne til at opgive en sagligt motiveret ordning med fast kilometertilskud og overgå til en kilometertakstordning.

I denne forbindelse tillader vi os at henvisse til meddelelser fra landsskatteretten i 1969 II, sag LSR I 1968-69 nr. 20229, hvor landsskatteretten bestemte, at en kombination af fast kørselstilskud og kilometertakst kunne sidestilles med oppebårne kilometerpenge.

Fællesudvalget har hverken i den af finansministeren foreslåede ændring af kildeskattelovens § 24, stk. 1, nr. 2, eller i bemærkningerne hertil kunnet se nogen begrænsning, således at forslaget kun omfatter tilfælde, hvor godtgørelsen sker efter kilometertakst, men anser det i betragtning af skattedepartementets kommentarer for ønskeligt, at det i forbindelse med færdiggørelsen af forslaget tilkendegives, at reglen også omfatter de tilfælde, hvor der er tale om faste kørselsgodtgørelser, der udbetales periodisk.

Fællesudvalget ønsker i øvrigt på ny at påpege, at det forekommer ubilligt, at invaliderede og kronisk syge, i modsætning til den